
FOLKETINGET



Europaudvalget og Erhvervs- vækst og eksportudvalget

EU-konsulenten

EU-note

Til: Udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Dato: 11. oktober 2011

Nye regler for kapitaldækning til finansielle kreditinstitutter og investeringsselskaber

Sammenfatning

EU-Kommissionen har fremlagt et udspil til nye regler for kapitaldækning for at styrke EU-landenes finansielle sektor. Det skal bl.a. ske ved at gennemføre de såkaldte Basel III-standarder i den fælles EU-lovgivning. Basel III indeholder internationale standarder for styrket regulering af kapitalkrav til kreditinstitutter – herunder som noget nyt globale standarder for likviditetskrav til kreditinstitutterne.

Forslaget indeholder ifølge bl.a. regeringen og Realkreditrådet en række mulige "udfordringer" for Danmark. Det gælder bl.a. kravene til kreditinstitutternes likviditet, begrænsningerne vedrørende deres gearing samt visse ændringer af den politiske beslutningsproces, hvor Kommissionen får delegeret gennemførelsesbeføjelser.

Revision af EU's regler om kapitaldækning

I. Baggrund

Ifølge tal fra IMF tabte europæiske banker og kreditinstitutter tæt på 1 trillion euro som følge af finanskrisen i perioden 2007 til 2010, hvilket svarer til 8 pct. af EU's samlede BNP. I forlængelse af denne krise har Kommissionen den 20. juli 2011 fremlagt et udspil, som skal stramme likviditets- og kapitaldækningsreglerne for finansielle virksomheder i EU. Initiativet skal skabe en mere robust og modstandsdygtig finansiell sektor, som kan genvinde markedernes tillid.

Udspillet består af et forordningsforslag og et direktivforslag og er et af de lovgivningsinitiativer fra 2011, som Folketingets Europaudvalg har udvalgt fra Kommissionens arbejdsprogram med henblik på at undersøge, om det overholder nærhedsprincippet¹, da det vurderes som politisk væsentligt². Folketinget skal have afsluttet sit nærhedstjek af direktivforslaget senest den 24. oktober 2011, mens det stadig ikke vides, hvornår fristen er for forordningsforslaget, da det endnu ikke foreligger i alle sprogversioner³.

Regeringen forventer, at der kan opnås politisk enighed om de to lovgivningsforslag i Økofinrådet under dansk formandskab i løbet af foråret 2012. Forslaget skal dog også forhandles med Europa-Parlamentet, hvis tilslutning er påkrævet⁴.

Der er tale om en meget høj prioritet for det kommende danske EU-formandskab.

Formålet med Kommissionens udspil er at styrke EU-landenes finansielle sektor i kølvandet på den seneste tids finanskriser. Det skal bl.a. ske ved at gennemføre de såkaldte Basel III-retningslinjer i den fælles EU-lovgivning. Basel III, som blev indgået i G20-regi i december 2010, indeholder en række internationale standarder for styrket regulering af kapitalkrav til kreditinstitut-

¹ Den samlede liste over forslag udtaget til nærhedskontrol i 2011 findes i EU-note E 29 af 31. januar 2011.

² Proceduren for nærhedskontrollen er beskrevet i Europaudvalgets beretning af 9. april 2010 om Folketingets behandling af EU-sager i forbindelse med kontrollen af nærhedsprincippet i EU.

³ Folketinget har ifølge traktaten alt 8 uger til at behandle forslaget fra det foreligger på alle EU-sprog. På grund af sommerferien i august i Kommissionen tælles denne måned dog ikke med i beregningen af de otte uger. Fristen for direktivforslaget ligger derfor den 24. oktober, idet det forelå i alle sprogudgaver den 29. juli 2011. Fristen for behandlingen af forordningsforslaget er derimod stadig ukendt, idet oversættelsen af det omfattende forslag endnu ikke foreligger i alle sprogversioner.

⁴ Forslaget vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet i fællesskab efter den såkaldt almindelige lovgivningsprocedure i TEUF art. 294. Rådet træffer her afgørelse med kvalificeret flertal.

ter. Bl.a. indeholder Basel III som noget nyt globale standarder for likviditetskrav til kreditinstitutterne.

Kommissionens lovgivningsinitiativ består af nedenstående to lovgivningsforslag, som tilsammen skal revidere EU's eksisterende kapitaldækningsregler⁵:

- forslag til forordning som regulerer hvordan kreditinstitutters og investeringsvirksomheders aktiviteter udøves⁶
- forslag til direktiv som regulerer adgangen til indlånsaktiviteter⁷.

De ændringer af EU's kapitaldækningsregler, som har relation til Basel III-aftalen indgår alle i forordningsforslaget med undtagelse af bestemmelserne om kapitalbuffere, som findes i direktivforslaget.

Hovedvægten i denne note vil derfor blive lagt på forordningsforslaget.

Behandlingen af de to forslag er gået i gang i både Rådet og Europa-Parlamentet.

I Rådet blev de diskuteret første gang på arbejdsgruppeniveau den 29. september 2011, og yderligere møder er planlagt på teknisk niveau i løbet af oktober.

I Europa-Parlamentet er der taget hul på behandlingen af de to forslag i dets Økonomiudvalg, som havde en indledende drøftelse den 26. september, hvor østrigeren Othmar Karas fra PPE-gruppen blev udpeget som ordfører for Parlamentets betænkning. Første udkast til betænkning ventes behandlet i udvalget den 23. januar 2012, mens vedtagelsen af betænkningen ventes at ske i udvalget i april 2012.

II. Forslaget til forordning

Forslaget til forordning indeholder bl.a. regler om følgende spørgsmål:

- Likviditetsstyring: Banker og kreditinstitutter skal blive bedre til at styre deres likviditetsberedskab i et stresset scenarie. Der indføres derfor en **30 dages likviditetsregel** (Liquidity Coverage Ratio, LCR), som fra 2015 fastsætter bankernes likviditetsberedskab på 30 dages sigt. Reglen fastsætter en standard for, hvor stor en likviditetsstødpude det enkelte institut skal have for at kunne modstå effekterne af en markant finansiel krise i 30 dage. Hertil kommer, at Kommissionen i

⁵ De gældende EU-regler findes i direktiv 2006/48 og 2006/49.

⁶ Kom(2011)452

⁷ Kom(2011)453

2018 efter en observationsperiode kan foreslå en **1- års likviditetsregel om stabil finansiering** (Net Stable Funding Ratio, NSFR), som giver en oversigt over likviditeten i et 1-årigt perspektiv.

- Kapitalkrav: Kapitalkravene til banker og kreditinstitutter strammes op med forslaget, så de skal have større kapital, som skal være af en bedre kvalitet. Man hæver bl.a. kravet til beholdningen af egentlig kernekapital (Common Equity Tier 1- CET 1) fra 2 pct. til 4,5 pct. af bankens risikovægtede aktiver. Derudover skal kernekapitalen (TIER 1) udgøre minimum 6 pct. af de risikovægtede aktiver mod 4 pct. i dag.
- Begrænset gearing: Der indføres en begrænsning på bankernes og kreditinstitutternes gearing, hvilket vil sige forholdet mellem deres kapitalberedskab og omfanget af deres forretningsaktivitet.
- Modpartskreditrisiko: bankerne skal have mere kapital, hvis de handler med komplekse finansielle produkter som derivater og tilskyndes til at klare "over-the-counter derivater" (OTC) via centrale modparter (CCP'er). Over the counter derivater er derivater, som i dag handles bilateralt uden at gå igennem en central modpart.
- Fælles regler: de nye EU-regler vedtages som et harmoniseret regelsæt i en forordning, som skal sikre, at EU-landene anvender Basel III reglerne ensartet.

Likviditetsstyring

Forslaget sigter som sagt på at forbedre likviditetsberedskabet hos EU-landenes banker og kreditinstitutter i forhold til at kunne håndtere fremtidige kriser.

Det sker bl.a. ved, at der indføres to likviditetsregler, som skærper kravene til banksektorens likviditet på henholdsvis kort og længere sigt:

- en 30-dages likviditetsregel (Liquidity Coverage Ratio, LCR), som gøres bindende fra 2015
- en 1-års likviditetsregel om stabil finansiering (Net Stable Funding Ratio NSFR), som kan indføres fra 2018.

30-dages likviditetsreglen skal sikre, at kreditinstitutterne har et tilstrækkeligt stort likviditetsberedskab til, at de kan klare de forventede nettobetalingen 30 dage frem under intensivt likviditetsstress.

Ifølge Kommissionens forslag må bankerne, når de skal opgøre deres likviditetsberedskab, medregne kontanter og indskud i Nationalbanken samt andre likvide og sikre aktiver såsom statsobligationer (niveau 1). Disse aktiver kan indgå i opgørelsen i ubegrænset omfang og med fuld markedsværdi.

Bankerne kan dog også medregne andre aktiver, når de skal opgøre deres likviditet, men de må højst udgøre 40 pct. af likviditetsberedskabet og kun med 85 pct. af deres markedsværdi (niveau 2). I Basel III bliver realkreditobligationer betragtet som aktiver i denne kategori.

Kommissionen lægger op til, at den europæiske banktilsynsmyndighed (European Banking Authority) skal fastlægge indregning i de forskellige niveauer (niveau 1 og 2) ud fra en række strenge likviditetskriterier. Det drejer sig bl.a. om aktiviteternes handelsvolumen, prisgennemsigtighed, kreditkvalitet, historiske prisstabilitet, mv. Det betyder, at danske realkreditobligationer muligvis vil kunne indplaceres i niveau 1, hvis de altså opfylder de strenge likviditetskrav.

30-dagesreglen bliver først bindende fra 2015. Tiden frem til da skal bruges til at teste et sæt likviditetskriterier, som kan anvendes til at skelne mellem bankernes forskellige aktiver og deres likviditet. I perioden frem til 2015 skal bankerne selv opdele aktiviteterne i niveau 1 og 2 efter disse kriterier. Endelig forbyder Kommissionens forslag, at kreditinstitutter medregner deres beholdning af egne obligationer, når de skal opgøre deres likviditet.

1-års likviditetsreglen om "stabil finansiering" skal give banker og kreditinstitutter et mere langsigtet overblik over deres likviditet.

Kravet om stabil finansiering holder bankernes likviditetsbehov op mod deres likviditetskilder (aktiebeholdning, egenkapital, lån med opsigelsesvarsel) og skal tilskynde dem til i højere grad at benytte sig af mellem- og langsigtet finansiering af deres aktiver og aktiviteter.

Kommissionens forslag indeholder ikke noget konkret bud på, hvordan 1-årsreglen skal udformes. Den beslutning skal først træffes i 2018 efter en observationsperiode⁸.

I Basel III-anbefalingerne (og i en tidligere udgave af Kommissionens forslag) var der lagt op til, at realkreditinstitutters disponible stabile finansiering til enhver tid skulle være større end realkreditinstituttets nødvendige mængde af stabil finansiering. En sådan definition ville indebære en usikker fremtid for danske **rentetilpasningslån**, som finansieres gennem F1-obligationer med en kort løbetid, idet **stabil finansiering** defineres i forslaget som finansiering med en **restløbetid på mindst et år**.

⁸ EU har ifølge Basel III aftalen frem til 2018 til at vedtage et nyt lovgivningsforslag, som kan fastsætte de nærmere regler for 1-års likviditetskravene (Net Stable Funding Requirement).

Kapitalkrav

Forslaget strammer også op om kapitalkravene til kreditinstitutterne, så de bedre kan modstå fremtidige chok. Kreditinstitutterne skal have **større kapital**, og den skal være af en **bedre kvalitet**.

Det sker bl.a. ved, at man hæver kravet til beholdningen af egentlig kernekapital fra 2 pct. til 4,5 pct. af bankens risikovægtede aktiver. Derudover skal kernekapitalen udgøre minimum 6 pct. af de risikovægtede aktiver mod 4 pct. i dag.

Hertil kommer, at definitionen af den kapital, der kan medregnes som kernekapital strammes op, ligesom der foretages stramninger af opgørelsen af risikobaserede aktiver. Kreditinstitutternes kapital skal være af høj kvalitet. Kapital, som ikke opfylder forordningens kriterier, skal udfases fra 2013 over en 10-årig periode.

Instrumenter som kan medregnes i basiskapital under Basel III

Basiskapital består af tre elementer: *egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital.*

1. **Egentlig kernekapital** er kreditinstituttets aktiekapital og reserver (Overført overskud). Denne type kapital anses for kapital af højeste kvalitet, som anvendes først til at dække konkurser. Denne benævnes CET 1.
2. **Hybrid kernekapital** er kreditinstituttets **hybride kernekapital** og består af et lån, som f.eks. ikke må have begrænset løbetid. Samlet udgør egentlig kernekapital og hybrid kernekapital et instituts kernekapital. Denne benævnes TIER 1.
3. **Supplerende kapital** er også lån, som et kreditinstitut kan optage, men kriterierne er mindre restriktive end for hybrid kernekapital. F.eks. kan supplerende kapital have fast løbetid. Denne benævnes TIER 2.

Begrænsning af gearing

Som supplement til kapitalkravene forslår Kommissionen, at man begrænser kreditinstitutternes såkaldte "gearing". Gearing er et udtryk for størrelsen af et kreditinstituts forretningsaktivitet i forhold til dets kapitalberedskab.

Forslaget fastsætter ikke som Basel-retningslinjerne en specifik gearingsratio (leverage ratio) på 3 pct., som kreditinstitutter skal holde sig indenfor. Men

Kommissionen nævner i forslaget 3 pct. som en *mulig* grænseværdi for et kreditinstituts gearingsratio⁹.

Ifølge forslaget skal de finansielle virksomheder indberette deres gearingsratio til myndighederne i en prøveperiode fra 2013 frem til udgangen af 2017. Kommissionen skal så til den tid, på baggrund af erfaringerne fra denne periode, udarbejde et sæt anbefalinger om muligheden for at fastlægge en fast gearingsratio, som bankerne skal holde sig indenfor.

Modpartskreditrisiko

Kommissionens forslag strammer også kapitalkravene til banker og kreditinstitutter i forbindelse med den modpartskreditrisiko, som bl.a. opstår ved handel med komplekse finansielle produkter som OTC-derivater ("over-the-counter-derivater").

Med forslaget tilskyndes bankerne ligeledes til at gå fra bilaterale clearinger af standardiserede OTC-derivat-kontrakter til clearing gennem "centrale modparter" (CCP'er).

Fælles regler

Endelig foreslår Kommissionen, at de ovennævnte kapitaldækningsregler vedtages som et harmoniseret regelsæt i en **forordning** ("a Single Rule Book"), der skal sikre, at EU-landene anvender Basel III reglerne ensartet. Kommissionen mener, at finanskrisen har vist faren ved at have forskellige nationale regler. Det nuværende **direktiv** har ifølge Kommissionen betydet, at der er opstået et kludetæppe af nationale regler, som skaber retlig usikkerhed og øget byrderne på kreditinstitutter, som arbejder på tværs af landegrænserne på det indre marked.

Målet er, at mere ensartede regler skal skabe en mere effektiv banksektor, når den ikke længere skal forholde sig til 27 forskellige regelsæt.

III. Forslaget til direktiv

Forslaget til direktiv indeholder følgende elementer:

- Kapitalbuffere: Banker og kreditinstitutter skal opbygge reservekapital som en stødpude mod tab; 1) en **kapitalbevaringsbuffer**, som er den samme for alle banker i EU, og som udgør en fast størrelse på

2,5 pct. af bankens risikovægtede poster samt oven i denne 2) en **konjunkturudjævnende buffer**, der fastsættes kvartalsvis af de nationale myndigheder, og som udgangspunkt kan variere imellem 0 og 2,5 pct. af bankens risikovægtede aktiver.

- Bedre ledelse: kravene til god virksomhedsledelse skærpes, og der indføres nye regler, som kan forbedre bestyrelsernes risikoovervågning samt sikre en mere effektiv overvågning af risikostyringen fra tilsynsmyndighedernes side.
- Sanktioner: tilsynsmyndighederne skal kunne anvende sanktioner, som er afskrækkende, effektive og rimelige – såsom administrative bøder på op til 10 pct. af instituttets årlige omsætning eller midlertidige forbud rettet mod medlemmerne af et instituts ledelsesorgan.
- Bedre tilsyn: en stærkere tilsynsordning med krav om årlige tilsynsprogrammer, som udarbejdes på baggrund af en risikovurdering
- Mindsket afhængighed for kreditinstitutter af eksterne kreditvurderinger.

Kapitalbuffere

Ifølge Kommissionens forslag til direktiv skal kreditinstitutterne som noget nyt opbygge en ekstra reservekapital ud over minimumskravet til egenkapitalen, så de har noget at stå imod med i dårlige tider.

Denne reservekapital skal bestå af to typer af kapitalbuffere.

- 1) en fast **kapitalbevaringsbuffer**, som er den samme for alle banker i EU, og som udgør en fast størrelse på 2,5 pct. af bankens risikovægtede aktiver
- 2) en variabel "**konjunkturudjævnende**" eller "**modcyklisk**" **buffer**, som fastsættes kvartalsvis af de **nationale myndigheder**, og som udgangspunkt kan variere imellem 0 og 2,5 pct. af bankens risikovægtede aktiver.

De nationale myndigheder kan pålægge kreditinstitutterne den konjunkturudjævnende buffer i perioder, hvor der er heftig udlånsaktivitet og risiko for, at der skabes nye kreditbobler - som det senest blev set under finanskrisen. Den faste buffer skal etableres ved, at kreditinstitutterne holder igen med at udbetale udbytte, indtil bufferen er blevet opbygget.

Begge buffere skal bestå af egentlig kernekapital og indføres i perioden 2016 til 2018.

Øvrige emner

Udover kravene om "kapitalbuffere" indeholder Kommissionens direktivforslag også en række andre vigtige elementer, som bl.a. skal **styrke ledelsen** inden for banksektoren samt **tilsynet med branchen**. Endelig skal forslaget gøre

det muligt for myndighederne at anvende hensigtsmæssige administrative **sanktioner og foranstaltninger** mod kreditinstitutter, som ikke overholder banklovgivningen.

De nye krav til **god virksomhedsledelse** skal forbedre risikostyringen i kreditinstitutterne. Forslaget introducerer principper og standarder for god ledelse, som bl.a. vedrører sammensætningen af bestyrelser, deres funktion og deres rolle i overvågningen af risikostyringen. F.eks. skal kreditinstitutternes ledelse have ansvar for den overordnede risikostrategi – bistået af et særskilt risiko-udvalg, som forbereder ledelsens beslutninger.

Forslaget sigter på at fremme diversiteten i sammensætningen af kreditinstitutternes bestyrelser – herunder fordelingen mellem mænd og kvinder. Forslaget indeholder dog ikke noget kvantitativt krav til den kønsmæssige sammensætning af bestyrelser.

Også **tilsynet med branchen** skal strammes op. Forslaget sigter her på at styrke tilsynet gennem et krav om årlige tilsynsprogrammer, som udarbejdes på grundlag af en risikovurdering for alle kreditinstitutter under tilsyn, en udvidet og mere systematisk anvendelse af tilsynsinspektioner på stedet, mere solide standarder samt mere indgribende og fremadrettede tilsynsvurderinger. Det egentlige tilsyn med finansielle virksomheder skal fortsat varetages af medlemsstaternes myndigheder. Men den europæiske banktilsynsmyndighed (EBA) kan udarbejde udkast til bindende tekniske standarder, der så vedtages endeligt af Kommissionen.

Endelig skal tilsynsmyndighederne kunne **anvende sanktioner**, som er afskrækkende, effektive og rimelige – såsom administrative bøder på op til 10 pct. af instituttets årlige omsætning eller midlertidige forbud rettet mod medlemmerne af et instituts ledelsesorgan. Kommissionen foreslår, at det maksimale niveau for administrative bøder skal overstige virksomhedens fordel ved overtrædelsen.

IV. Reaktioner på udspil i Danmark

Forslaget til nye kapitaldækningsregler er meget vigtigt for Danmark.

Både Folketing, regering og branchen har peget på en række elementer i Basel III aftalen, som kan have negative konsekvenser for det danske realkreditsystem, hvis de implementeres fuldt ud i det nye EU-regelsæt¹⁰.

¹⁰ Det skete bl.a. i en fælles udtalelse fra Folketingets Erhvervsudvalg og Europaudvalg om Basel-III forslaget og det danske realkreditsystem. Udtalelsen blev præsenteret for EU-kommissær, Michel Barnier, da han den 16. september mødtes med de to udvalg i København samt sendt til formanden for Europa-Parlamentets Økonomiudvalg den 24. september. Udtalelsen er omdelt som EEU alm. Del – bilag 570 – Europaudvalget 2009-2010.

Den tidligere regering arbejdede derfor også intensivt på at påvirke udformningen af Kommissionens udspil allerede, inden det blev fremsat i slutningen af juli.

Bl.a. arbejdede den tidligere regering for, at danske realkreditobligationer blev ligestillet med danske statsobligationer i de nye likviditetsregler, idet realkreditobligationerne i et tidligere (ikke offentliggjort) udspil fra Kommissionen blev betragtet som mindre likvide¹¹.

EU-Kommissionen har i sit forslag af 20. juli 2011 lyttet til bemærkningerne fra dansk side og lægger op til, at **30-dages likviditetsreglen** først skal formuleres i løbet af en observationsperiode frem til 2015. Tiden frem til da skal så bruges til at teste et sæt kvalitetskriterier, som kan anvendes til at indplacere bankernes forskellige aktiver efter deres likviditet. Det var her forventningen fra den tidligere regerings side, at danske realkreditobligationer vil kunne opfylde disse kriterier og dermed kunne indgå fuldt i opgørelsen af kreditinstitutternes likviditet.

Tidligere Økonomi- og erhvervsminister, Brian Mikkelsen, udtrykte derfor også tilfredshed med Kommissionens udspil i forbindelse med dets fremsættelse den 20. juli.

Den tidligere regering fandt dog fortsat, at Kommissionens forslag indeholder en række "udfordringer". Det gælder bl.a. kravene til kreditinstitutternes likviditet, begrænsningerne vedrørende deres gearing samt visse ændringer af den politiske beslutningsproces, hvor Kommissionen får delegeret gennemførelsesbeføjelser¹².

Stadig plads til forbedring

Forslaget har også afstedkommet en hel del kritik fra branchen i Danmark.

Bl.a. mener Realkreditrådet trods forbedringerne i Kommissionens forslag, at der fortsat skal kæmpes for det danske realkreditsystem.

Realkreditrådet vurderer, at Kommissionens forslag til likviditetsregler giver begrundet håb om, at danske realkreditobligationer vil opnå en placering på lige fod med danske statsobligationer, når banker og kreditinstitutterne skal opgøre deres likviditet.

Til gengæld er Realkreditrådet ikke tilfreds med, at forslaget fortsat ikke tillader, at kreditinstitutterne kan medregne egne udstedte realkreditobligationer i likviditetsopgørelsen.

¹¹ Dette ville betyde, at realkreditobligationer højst kunne udgøre 40 pct. af likviditetsberedskabet hos banker og kreditinstitutterne med 85 pct. af markedsværdien, når de skulle opgøre deres likviditet.

¹² Se Økonomi- og Erhvervsministeriets notat af 29. juli 2011.

Samtidig vurderer Realkreditrådet, at der fortsat er usikkerhed om fremtiden for de danske rentetilpasningslån, som vi kender dem i dag, idet Kommissionen først vil fremlægge et konkret udspil til 1-årslikviditetsreglen efter den observationsperiode, som afsluttes i 2018.

V. Overholder forslaget nærhedsprincippet?

Det centrale spørgsmål, som Folketinget skal vurdere i forbindelse med sit nærhedstjek af de to forslag, er om de overholder nærhedsprincippet¹³.

Det vil sige, kan man i tilstrækkelig grad gennem national lovgivning realisere forslaget om at sikre øgede kapital- og likviditetskrav til banker og realkreditinstitutter, som kan gøre dem mere robuste og modstandsdygtige over for fremtidige finansielle kriser? Eller er der på grund af forslagernes omfang eller virkninger behov for fælles EU-regler for at nå målene?

Folketingets behandling af de to forslag er endnu ikke påbegyndt, idet man stadig afventer regeringens grund- og nærhedsnotater om forslagene.

Behandlingen i de øvrige EU-lande

Forslaget til nye kapitaldækningsregler ventes behandlet i en række af de andre nationale parlamenter.

Forordningsforslaget, som endnu ikke foreligger i alle sprogversioner, er dog endnu ikke sat på dagsordenen så mange steder. Det gælder så vidt vides kun i den svenske Rigsdag, hvor forslaget er henvist til dets finansudvalg, det belgiske parlament samt parlamenterne i Finland og Tjekkiet.

Lidt flere parlamenter har indledt deres behandling af **direktivforslaget**, som foreligger på alle sprog. Det gælder bl.a. parlamenterne i Sverige, Finland, Holland, Østrig, Tyskland, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet og Spanien, men også flere andre parlamenter ventes at kigge nærmere på forslagene. Længst fremme er behandlingen af direktivforslaget i det svenske parlament, hvor dets finansudvalg behandlede det den 22. september. Forslaget er sat på dagsordenen igen på finansudvalgets møde den 18. oktober. Det sker på baggrund af en udtalelse fra **den svenske regering, som finder direktivforslaget i strid med nærhedsprincippet** af bl.a. nedenstående grunde.

Forslaget indeholder bestemmelser vedrørende niveauet for, hvor meget minimumkapital en institution skal ligge inde med på et givet tidspunkt. Ifølge den svenske regering giver det problemer, at reglerne foreslås som absolutte krav, som vil forhindre en medlemsstat i at have højere minimumstandarder.

¹³ TEU art. 5 stk. 3 og protokol nr. 2 om anvendelse af nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Et utilstrækkeligt niveau for en institutions kapitalbuffere kan ifølge svenskerne have indvirkning på en regerings finanser samt for landets samlede økonomi. En medlemsstat bør have mulighed for at træffe enhver foranstaltning, som den finder passende i forhold til at sikre finansiell stabilitet i landet. Forslaget vurderes derfor at være i strid med nærhedsprincippet.

Med venlig hilsen

Morten Knudsen
(3695)